

ДАЛЕЧЕНЪ ЖИВОТЪ

По тихитѣ нощни поляни,
По тихата синкава ширѣ,
Понисатѣ се възгласи странни
На деви изѣ призраченѣ вирѣ. —

Тукѣ нищо не казва кои сж,
Ни име, ни тѣхния родѣ,
Но въ грѣйналь изѣ кждритѣ бисерѣ
Занизва се спомненѣ животѣ.

Не сж ли тѣ нощния повѣй
На лесѣ, въ езера отразенѣ,
Не съмѣ ли у сънища нови
Попадналѣ нечакано въ пленѣ ?

Не сж ли тѣ болката скрита
На скжпѣ неизпълненѣ заветѣ,
Напразно се моля и питамѣ,
Азѣ нѣма да чуя ответѣ.

А горе, въ пустинитѣ, плава
Спокойния звезденѣ керванѣ,
Не търси ни сънь, ни забрава,
Ни споменѣ, едва ли живянѣ.